

Een geschifte hippietante en haar jazzneefjes

De Morgen - 03 Feb. 2021
Pagina 14

Corona deed zijn stinkende best, maar kon het debuut van An Pierlé Quartet niet tegenhouden. Na maanden uitstel is Wiga waga uit. Al net zo opmerkelijk als de muziek is het artwork van kunstenaar Patrick Van Caeckenbergh.

Over een week palmt het nieuwe kwartet van An Pierlé het digitale podium van de Handelsbeurs in. Tot nader order dient u thuis net zo goed uw voordeel te doen met de plaatopnames van Wiga waga: een debuut waar "minimalistische non-pop" het op een spitsvondig akkoordje gooit met jazz, eighties chic en cabaret. Samen met levensgezel, muzikale spitsbroeder en producer Koen Gisen lijfde Pierlé Hendrik Lasure en Casper Van De Velde in, goed volk dat u misschien kent van het jonge jazzduo SCHNTZL.

De speelse benadering van dit viertal wordt opmerkelijk gevisualiseerd door Patrick Van Caeckenbergh, die de albumhoes voor zijn rekening nam. Aalstenaars kennen hem ongetwijfeld van 't Neuzeke, een grote rode clownsneus op de rotonde aan de Heilig Hartkerk. Maar ook wereldwijd vindt hij aansluiting met zijn illusoire collages of sculpturen. Zo kon u zijn werk al eerder bewonderen in de Zeno X Gallery, Centre Pompidou of Tate Gallery.

An Pierlé leerde hem kennen toen ze artist in residence was in het MSK van Gent. "Ik was meteen weg van zijn kinderlijke fantasie én kennis van de wetenschap. Maar ook de verhalen van Patrick zijn geweldig: hij is een meestertverteller. Intussen is hij een vriend geworden en durfde ik te polsen of hij onze hoes wilde maken."

Het resultaat is een maquette geworden: geknipt, geplakt en gebricoleerd. Die ontstond uit een potloodtekening van een oude eik uit een serie van zijn werken. "Liefst negen jaar heeft hij geoefend om zulke realistische, imaginaire bomen te kunnen tekenen", vertelt Pierlé. "Speciaal is dat de wortels van deze eik niet verankerd zitten in de grond, maar het onderstel kregen van een schommelstoel, hobbelpaard of wieg."

Randjes plakband

Probeerde Van Caeckenbergh de filosofie en aanpak van dit kwartet in beeld brengen? Wiga waga lijkt alleszins de optelsom van jarenlange academische training tot onberispelijke techniek, maar dan in een speelse slingerbeweging gebracht door de fantasie die An Pierlé al een kwarteeuw onder de arm houdt in haar werk.

Ze knikt: "Patrick heeft de boom daarom schuin gezet. En je ziet de randjes plakband nog op de hoes, terwijl de zelf geknipte plakletters van de albumtitel evengoed een grote speelsheid accentueren. Dat beeld is misschien wel de beste samenvatting van onze muziek."

We lazen ergens dat Pierlé die bestempelt als "minimalistische non-pop". Nou moe? Niet zelden schemert pure pop door, zij het dan in een koortsig en wispelturig jazzarrangement. "Dat je aan popmuziek denkt, komt misschien ook omdat we het op deze plaat bij gebalde versies en vaste structuren hebben gehouden. Live gunnen we onszelf veel meer bewegingsruimte en verrassing, zodat je niet meteen aan popmuziek zult denken. Op het podium kan en zal iedereen schaamteloos zichzelf zijn."

Van Caeckenbergh bedacht ook de titel Wiga waga, vertelt ze verder. Gebaseerd op het middelduitse woord 'wiga', wieg. "Omdat er iets nieuws en levendigs lijkt te ontstaan, telkens we samenspelen. Vooral live gaat An Pierlé Quartet om ontdekking, om een nieuwe geboorte."

Over vers gezinsgeluk gesproken: "We zijn als een familie, al maken we ons sterk dat we niet volkomen afhankelijk van elkaar worden. Een moederkloek voel ik me niet tegenover die twee jonge gasten. Ik zie mezelf eerder als de gekke hippietante bij wie je als kind altijd graag op bezoek kwam. (lacht)"

Wiga waga (W.E.R.F. Records/Kaap). Op 10/2 is er een eenmalig livestreamconcert vanuit de Handelsbeurs, Gent.

GUNTER VAN ASSCHE

Copyright © 2021 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden